

ANUNȚURI

Calendarul evenimentelor lunii decembrie 2019 la B.C.B. Nr.1 Maranata Moldova Nouă

- ❖ 1 Decembrie - Cina Domnului
  - ❖ 15 Decembrie – Serbarea de Crăciun a școlii noastre
  - ❖ 24 Decembrie – Ajunul Crăciunului
  - ❖ 25 Decembrie – Nașterea Domnului Isus
  - ❖ 26 Decembrie – A doua zi de Crăciun
  - ❖ 31 Decembrie - Anul Nou
-
- ❖ Pe website-ul bisericii noastre există posibilitatea susținerii proiectului educațional-evangelistic de finalizare a școlii creștine prin donații în sumă fixă de 10 euro folosind plata cu cardul.
  - ❖ Detalii legate de activitatea școlii creștine pot fi văzute pe website-ul sau pe pagina de facebook a bisericii noastre.

SĂRBĂTORIȚII LUNII DECEMBRIE 2019

Dumnezeu să te binecuvânteze !

Popescu Ion – 1 decembrie
Velcean Maria – 2 decembrie
Floroiu Camelia – 4 decembrie
Popescu Georgeta – 17 decembrie
Țuțuian Mircea Dumitru – 18 decembrie
Ciubotariu Ramona – 19 decembrie
Rusmir Dănuț – 20 decembrie
Pătlăgescu Amalia – 23 decembrie

Ascultați Radio 9 FM pe 106,6 MHz sau
pe website-ul bisericii noastre

Întreaga arhivă a
Buletinelor inFormative
poate fi consultată
scanând codul QR alăturat

Tehnoredactare:
Valentin David-Izvernar
Contact:
Telefon: +4 0742 485 104
E-mail: maranata_mn@yahoo.com
**Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE
la adresa:**
www.maranata1.ro

sau pe adresa de Facebook a bisericii
noastre

Anul XI, Nr.9 – DECEMBRIE 2019
GRATIS

Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

*“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele
dumnezeului său, noi vom umbla în Numele
Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci
de veci!” - Mica 4:5*

Buletin inFormativ

CONCLUZII PRIVIND ÎNCHINAREA BIBLICĂ

pastor Nelu Popescu

„Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul”. (Luca 2:10-11)
„Apropiati-vă de El, piatra vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos....Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a caștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;” (1 Petru 2:4-5,9).

Dumnezeu este vrednic să primească închinarea din partea oamenilor pentru că El este Creatorul tuturor lucrurilor văzute și nevăzute. El este Domnul istoriei și Judecătorul tuturor prin Domnul Isus Cristos.

Închinarea presupune apropierea de Dumnezeu și intrarea în relație cu El, în condițiile cerute de El. Aceste condiții rezultă din revelația, răscumpararea și legământul mijlocit de El prin Domnul Isus Cristos și Duhul Sfânt.
Închinarea presupune credincioșie exclusivă față de Dumnezeu, exprimată prin ascultare deplină de El. Dorința Lui Dumnezeu de a avea un popor care să I se închine, un neam sfânt, a fost descoperită încă din Vechiul Testament.

(continuare pe pagina următoare)

MEDITAȚIE

(urmare de pe pagina anterioară)

Poporul Israel a fost ales de Dumnezeu să intre într-o relație în baza căreia să aibă parte de o binecuvântare deosebită față de toate popoarele, și prin care mai apoi, Dumnezeu să binecuvânteze întreaga lume. Alegerea lui Avraam, unirea triburilor ieșite din Iacov, trimiterea unui eliberator al acestor triburi în persoana lui Moise, legământul special de pe Muntele Sinai, Cortul întâlnirii și Templul din Ierusalim, au fost elementele specifice care au făcut diferența dintre Israel și celelalte popoare. Necredința poporului Israel și compromiterea cu alte religii, L-au determinat pe Dumnezeu să anunțe prin profeți judecata. Judecata includea, cucerirea Israelului de către popoarele păgâne, risipirea poporului în lume și distrugerea Templului. Cu toate acestea, Dumnezeu nu a renunțat niciodată la Israel și prin profeți a anunțat că relația cu Israel și închinarea poporului va fi reluată și înnoită „în zilele din urmă” (Ieremia 31:31-34). Scopul Lui Dumnezeu cu Israel, și dorința de a binecuvânta întreaga lume prin acest popor s-a concretizat prin Domnul Isus Cristos. Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El (1 Ioan 4:9). Domnul Isus Cristos ne-a vorbit din partea lui Dumnezeu în mod unic. Cuvântul Său (Evangelhia) a fost apoi încredințat apostolilor și prin ei a pornit din Ierusalim înspre Iudeea, Samaria și până la marginile pământului (F.A.1:8). Prin Domnul Isus Cristos, Dumnezeu răscumpără oameni, din toate națiunile, îi curățește de orice fărâdelegi și își face un popor care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune (1 Tim.2:5-6, Tit 2:14). Dumnezeu zidește în vremea aceasta o nouă „casă duhovnicescă” în care Domnul Isus Cristos este „piatra vie” din capul unghiului, iar cei credincioși sunt „pietre vii” (Efes.2:20). Domnul Isus Cristos a înlocuit preoția levitică și sistemul sacrificial al Vechiului Testament. În centrul închinării din Noul Testament stă acum Domnul Isus Cristos. „El este punctul final de întâlnire între cer și pământ, și mijlocul de reconciliere între Dumnezeu și oameni” (1 Tim.2:3-6). Idealurile Templului se împlinesc acum în Domnul Isus Cristos și în Biserică - poporul Lui răscumpărat. În El și comunitatea întrunită în Numele Lui se găsește adevărata realitate spre care arată Templul din Vechiul Testament. Prin lucrarea Domnului Isus Cristos și a Duhului Sfânt se împlinește voia Tatălui în ce privește „închinătorii adevărați”. (Ioan 4:23)

Rezultă clar că în centrul închinării creștine stă învățătura (doctrina) despre „Trinitate”: Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Închinarea înseamnă a răspunde cu întreaga ființă și întreaga viață Persoanei și lucrării lui Dumnezeu prin Fiul Său în puterea Duhului Sfânt. Jertfa Domnului Isus Cristos pe pământ, la cruce, și mijlocirea Lui actuală, în cer, constituie temelul pentru relația noastră cu Dumnezeu în Noul Legământ. Scopul întrunirilor creștinilor este zidirea Bisericii ca Trup al lui Cristos (Efes.4:11-16). Adunarea Bisericii aici și acum trebuie să anticipeze adunarea poporului lui Dumnezeu ca adunare cerească.

(Bibliografie: Peterson David, Comuniunea cu Dumnezeu, Editura Jubilate, Oradea 2006)

MEDITAȚIE

FIUL CARE NI S-A DAT

Prof Cîrpean Lidia

”Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat...” - Isaia 9:6

În fiecare an, cu îngăduința lui Dumnezeu, ne aducem aminte de Nașterea Domnului și ne este drag să sărbătorim acest eveniment. Crăciunul este una din cele mai sentimentale sărbători în care oamenii nu sunt preocupați doar de semnificație ci și de imagine, de decor, de ambianță. Sub aspectul imaginii, din sărbătoarea Crăciunului este nelipsit *Pruncul*, cu prezența părinților, a păstorilor și a animalelor.

În capitolul 9 al cărții sale, profetul Isaia ne spune în versetul 6 despre *”Copilul care ni S-a născut”* ca fiind -de fapt- Fiul care *”...ni S-a dat...”* Obșnuită fiind cu acest verset, nici nu am observat un aspect important pe care doresc acum să-l evidențiez. Este vorba despre **Fiul care ni S-a dat**. La nașterea unui copil ne gândim la responsabilitățile pe care le au părinții în creșterea, protejarea, educarea și direcționarea acestuia. Nașterea unui copil *”naște”* și sarcini, griji și poveri pentru părinți și pentru toți cei implicați în creșterea și educarea acestuia. Tocmai aceste responsabilități atrag în mod regretabil o reacție de neasumare și vedem ca efect concret o semnificativă reducere a natalității la scară mondială, în special printre țările puternic dezvoltate. Tot mai puțini își asumă povara generată de nașterea unui copil.

Prin contrast, Isaia vine să ne spună altceva despre Copilul care s-a născut și anume că este un Fiu care ni se dăruiește nouă. Mai exact, Copilul născut nu ne este dat ca să ne împovăreze cu ceva, ci este darul, cadoul lui Dumnezeu pentru noi! Asta ar trebui să ne determine la o tot mai mare recunoștință și mulțumire față de Dăruitor, față de Dumnezeu.

Este un aspect la care oamenii se gândesc tot mai puțin și aceasta -mai ales- de când accentul la această sărbătoare se mută de la Copil, de la Fiu, spre personaje aflate tocmai la polul opus: bătrâni, ”moși” diferiți cu denumiri imprimare și în mentalul copiilor, Moș Ajun, Moș Crăciun, Moș Gerilă sau Moș Nicolae. Dumnezeu ne dă un Copil, pe Fiul iar oamenii inventează ”Moși”! Am dat peste niște însemnări care nuanțează contrastul evident între Fiu și Moș. Iată-le :

- Moșul vine cu daruri și apoi dispare până anul viitor, dar Fiul rămâne cu noi întotdeauna pentru că El este Emanuel (*Dumnezeu este cu noi*)
- Moșul îi caută pe cei buni, Fiul a venit să-i caute pe păcătoși.
- Moșul are o haină roșie cu fes, Fiul și-a dat sângele pentru noi și are pe cap o coroană de spini.
- Moșul este așteptat să dăruiască ceva pentru trup, Fiul are darul suprem pentru suflet
- Moșul nu vine pentru toți oamenii, Fiul a fost dat pentru toți.

Nașterea Domnului este sărbătoarea *”Fiului care ni S-a dat”* . Când s-a născut Copilul divin, puțini au înțeles că El are un mandat special și va fi numit *”Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii”*. Copilul divin a devenit Fiul răscumpărător! Menirea acestui Copil a fost proclamată de îngerul Gavril care a spus Mariei că *”El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui preînalt ; și Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David”* (Lc.1:32) Înțelegând această misiune specială a Pruncului sunt convinsă că Maria a ”investit” tot ce a putut ea mai bun în perioada creșterii Copilului. Păstrând cu decență proporțiile e bine să ne gândim mereu la ceea ce vor deveni copiii care ne sunt ”dați” pentru a-i învăța și educa. Fie ca sărbătoarea **”Fiului care ni S-a dat”** să ne fie tuturor de folos!